

**CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP**

ZITTING 1974-1975

Nr. 12

**BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN**

23 SEPTEMBER 1975

INHOUDSOPGAVE

I. Vragen van de leden en antwoorden van de regering

Minister van Financiën	blz 149
Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking	149
Minister van Openbare Werken	149
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	149
Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	157
II. vragen waarop een voorlopig antwoord werd gegeven	
Minister van Binnenlandse Zaken	157

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

MINISTER VAN FINANCIEN

Vraag nr. 3
van 15 juli 1975
van de heer E. RASKIN.

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2 van 21 mei 1975 antwoordde de heer Minister mij, dat de nodige instructies aan zijn diensten werden gegeven opdat de voorschriften van het koninklijk besluit van 5 juli 1974 betreffende de bevlagging der overheidsgebouwen met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap zou worden toegepast (Vragen en Antwoorden van de Cultuurraad der Nederlandse cultuurgemeenschap).

Graag had ik dan ook van de heer Minister vernomen, waarom deze vlag op 11 juli jl. niet werd gehesen op het Kantoor van de Rechtstreekse Belastingen en op het Kantoor der Registratie in de gemeente Bilzen ?

Antwoord :

Het niet bevlagen met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap van twee gebouwen te Bilzen, bezet door diensten van mijn departement, is een uitzonderlijk feit.

De aankoop van deze vlaggen werd per gewestelijke directie gegroepeerd. Enkele van deze vlaggen konden jammer genoeg niet tijdig worden geleverd.

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 8
van 1 augustus 1975
van de heer W. KUIJPERS.

Diplomatieke diensten — Informatie ten behoeve van de buitelandse pers.

Het weekblad „Panorama” vestigt onze aandacht op het Amerikaanse blad „Harper’s Magazine”, dat het blad „Bookletter” uitgeeft en waarvan één van de rubrieken gewijd is aan de buiten Amerika meest gelezen en verkochte boeken. In het nr. 13 van het voormelde tijdschrift van deze jaargang komt ook België aan de beurt.

„Panorama” vertaalt hieruit vrij het volgende : „België : Het enige interessante aan de Belgische bestellers-lijsten is dat het Franse lijsten zijn, waarin men werk weervindt uit geheel francofoon Europa. Sommigen in Brussel zeggen dat de Vlamingen niet lezen”. Onderaan doet de journalist van „Bookletter” aan „bronvermelding” en vermeldt hij, naast enkele andere, ook de Belgische consul-generaal.

Zou het mogelijk zijn dat de beide betrokken Ministeries aan de Belgische diplomatieke diensten ter zake betere gegevens kunnen doorspelen ?

N.B. Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid te laten weten, dat ik in het begin van dit jaar, toen ik kennis heb gekregen van bedoeld artikel, onmiddellijk heb laten onderzoeken in welke mate ons consulaat-generaal te New York betrokken was in deze kwestie.

Uit dit onderzoek is gebleken dat een medewerker van voornoemd tijdschrift aan ons consulaat-generaal telefonisch inlichtingen heeft gevraagd i.v.m. de meest gelezen werken in België in het jaar 1974. Deze inlichtingen werden beloofd aangezien zij enig opzoekingswerk vereisten.

Zonder evenwel het antwoord af te wachten werd het bericht gepubliceerd waarvan het geachte Lid kennis heeft genomen. Bij het verschijnen ervan is ons consulaat-generaal in contact getreden met het tijdschrift teneinde zijn ongenoegen te uiten, niet alleen over de inhoud maar ook over de lichtzinnige wijze waarmee het artikel werd opgesteld.

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 7
van 22 juli 1975
van de heer W. KUIJPERS.

Zichem — Maagdentoren.

In antwoord op mijn vraag dd. 12 april 1973, gepubliceerd in het Bulletin van de Cultuurraad op 2 juli 1973, verzekerde de Minister van Openbare Werken mij dat het nodige gedaan zou worden ten einde de Maagdentoren in Zichem te restaureren en toegankelijk te maken voor toeristen. Voor alles werd ter zake een studie aangekondigd.

Mag ik vandaag vernemen welke de inhoud van die studie is en hoever de werken gevorderd zijn ? Welke kredieten werden nu en voor de toekomst uitgetrokken ?

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat het hier gaat om een beschermd burgerlijk gebouw.

De subsidiëring van dergelijke gebouwen behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Nederlandse Cultuur aan wie ik die vraag heb toegezonden.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 94
van 26 maart 1975
van de heer A. DIEGENANT.

Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis — Personeelsformatie.

Mag ik mevrouw de Minister verzoeken me te willen meedelen welke de huidige formatie is, Nederlandstalig en Franstalig, bij het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis te Brussel, en door wie de betrekkingen in deze formatie thans bekleed worden.

Welke zijn de functies en opdrachten die thans buiten de formatie worden vervuld ?

Door wie worden deze vervuld en tot welke taalrol behoren zij ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de personeelsformatie van het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis heb ik de eer het geachte Lid de volgende gegevens te verstrekken :

1. Wetenschappelijk personeel	Organiek kader	Nederlandstalige bezetting	Franstalige bezetting
Functie			
— Hoofdconservator (trap I)	1	1	—
— Hoofd van een departement (trap II)	3	1	1
— Hoofd van een afdeling (trap III)	4	2	2
— Attaché of assistent of e.a. assistent of werkleider of werkleider geaggregeerde	16	6	10
Totaal		10	14
II. Niet-wetenschappelijk personeel			
A. Administratief personeel			
— Eerste hoofdcorrespondent der vorsing	1	—	—
— Hoofdcorrespondent der vorsing	1	—	—
— Bureaubode of adjunct-correspondent der vorsing of correspondent der vorsing of eerste correspondent der vorsing	14	—	11
Totaal			
B. Toegevoegd vorsingspersoneel			
— Laboratoriumbediende of adjunct-technicus der vorsing of eerste technicus der vorsing of hoofd-technicus der vorsing	20	1	5
Totaal		1	5
C. Beheerspersoneel			
— Meesterknecht	2	—	—
— Ongeschoold werkman of geschoold werkman of eerste geschoold werkman	41	24	9
Totaal		24	9
Occasionele medewerkers		4 (6.300 u.)	(6.3070 u.)
Tijdelijke personeelsleden			
— Opsteller		1	1
— Tekenaar		—	1
— Klasseerder		3	2
— Amanuensis		2	—
— Werkman A		2	1
— Werkman B		3	—
— Dienstjongen		2	—
— Opzichter		8	12
— Nachtwaker		6	1
— Elektriciën		1	1
— Wapenhersteller		1	—
— Klerk-stenotypist		1	—
— Autobestuurder		1	—
— Stoker		1	—
— Hulparbeider		2	—
— Schoonmaakster		3	3

Vraag nr. 118
van 27 mei 1975
van de heer A. DIEGENANT.

Kortrijk — Nacht van de poëzie.

Vooral via een televisiereportage erover door de BRT, maar ook via de geschreven pers, kregen we verslag over de „2de nacht van de poëzie” die te Kortrijk plaatsvond.

Mag ik de Minister verzoeken me te willen mededelen welke rijkstoelage er voor deze naar onze mening „manifestatie van decadentie” werd toegezegd ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de „Nacht van de Poëzie” heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat aan de organisatoren van deze „Tweede Nacht van de Poëzie” een bedrag van 3.000 fr. per optredend dichter werd toegezegd.

In totaal verleenden **32** dichters van Belgische nationaliteit hun medewerking zodat de subsidie 96.000 frank bedraagt.

Daarnaast werden door het Bestuur voor de Volksontwikkeling de honoraria van een 3tal jazzgroepen ten laste genomen.

Deze toelage bedraagt in totaal **25.000** frank.

Aangezien er bij de toezegging van de subsidie van uitgegaan werd dat dit geld uitsluitend de dichters en de leden van de jazzgroepen moest ten goede komen, wordt dit bedrag hun ook rechtstreeks uitbetaald.

Het is mogelijk dat de persverslagen over deze „Tweede Nacht van de Poëzie” nogal wat aandacht hebben besteed aan de marginale en negatieve verschijnselen. Daartegenover staat echter dat het departement van Nederlandse Cultuur, na het subsidiëren van de „Eerste Nacht van de Poëzie”, die in Vlaanderen mogelijk om andere dan „poëtische” redenen op veel sympathie kon rekenen, gemeend heeft de dichters de kans niet te ontnemen het publiek in contact te brengen met hun poëzie.

Hetzelfde geldt voor de jazzgroepen, waarvoor het departement administratief gezien, weinig andere mogelijkheid tot steun heeft.

Het is dan ook mijn mening dat rekening houdend met wat voorafgaat, een toelage door het departement in de vermelde vorm verantwoord was.

Vraag nr. 121
van 2 juni 1975
van de heer H. ADRIAENSENS.

Kortrijk — Nacht van de Poëzie.

In de pers lees ik dat het Ministerie van Nederlandse Cultuur in belangrijke mate tegemoetkwam in de financiering van de „Nacht van de Poëzie” te Kortrijk. Tevens werd geschreven dat het hele opzet een negatief saldo zou hebben.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister, hoe groot de tegemoetkoming in de werkingskosten was en of eventueel nog toelagen uitgetrokken worden om het deficit te vermijden.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de „Nacht van de Poëzie” te Kortrijk heb ik de eer het geachte Lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. **118** dd. **27.5.75** gesteld door de heer Diegenant.

Vraag nr. 122
van 6 juni 1975
van de heer V. ANCIAUX.

Tijdschrift Open Deur.

Bij het lezen van „Open Deur”, tijdschrift van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, 7e jaargang, **1975**, nr. **1**, werd ik getroffen door een opvallend groot aantal taalfouten. Het betreft zowel spellingfouten als „de vergadering vindt plaats” (blz. 35) en „bureau's” (blz. 35), slechte vertalingen „de problemen van de omgeving” en „de vergadering ging door” (id.) enz.

Het wil mij voorkomen dat een 'dergelijke slordigheid niet bepaald als goede propaganda voor het Ministerie van „Nederlandse” Cultuur kan worden beschouwd.

Bovendien vraag ik mij af of er — na zeven jaargangen — niet eens over een meer speelse inhoud en moderner vormgeving van dit tijdschrift nagedacht zou moeten worden.

Graag zou ik van mevrouw de Minister vernemen of zij mijn mening ter zake deelt en of zij maatregelen overweegt om de aantrekkelijkheid en leesbaarheid van „Open Deur” te vergroten.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met „Open Deur” heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat ik het uiteraard met hem eens ben, dat men in een tijdschrift, uitgegeven door het departement van Nederlandse Cultuur, eerder dan in welk ander tijdschrift ook, bijzondere aandacht moet <besteden aan het taalgebruik.

Het geachte Lid zal het nochtans met mij eens zijn dat in de andere nummers van de vorige jaargangen van „Open Deur” het taalgebruik zeer goed is verzorgd. De redactie van „Open Deur” kreeg in dit verband overigens felicitaties van verschillende taaltuiniers.

Het nummer **1** van de jaargang 1975 is op dit vlak zeker een uitzondering te noemen.

Wegens bepaalde moeilijkheden kon voor dit nummer slechts een gedeeltelijke correctie van de drukproeven gebeuren. Nochtans werden de nodige richtlijnen verstrekt opdat in de toekomst de nodige correcties met bijzondere aandacht zouden worden uitgevoerd.

Daar het tijdschrift „Open Deur” zich moet beperken tot de informatie over de voornamelijk administratieve werking van het departement van Cultuur — en ik meen dat deze beperking streng dient te worden nageleefd, temeer daar het tijdschrift gratis wordt verspreid en aldus zeker geen concurrentiële positie tegenover andere culturele tijdschriften mag innemen — is het niet steeds mogelijk een „meer speelse” inhoud te geven aan „Open Deur”.

Wat nochtans de vormgeving betreft moet ik het geachte Lid mededelen dat hieraan steeds bijzondere aandacht werd besteed.

„Open Deur” kan op dit vlak zeer rustig de vergelijking met bijvoorbeeld soortgelijke bladen uit het buitenland doorstaan.

**Vraag nr. 133
van 26 juni 1975
van de heer J. SOMERS.**

Jeugddienst — Erkenning.

Naar aanleiding van diverse publikaties en persartikels, onderzocht ik de procedure van het Bestuur voor Jeugdvorming (B JV) ten aanzien van de erkenning van de wandelhemen.

De aanvraag tot erkenning vanwege deze jeugddienst is op 25 maart 1973 ingediend op uw kabinet, dat de bundel n i e t overzond aan de Nederlandstalige Jeugdraad (NeJR), doch aan het B JV.

Op 26 november 1973 behandelde het BJV de erkenning van „Wandelhemen - Vakantiewerk” te Bokrijk en verklaarde : „BJV erkent deze nieuwe dienst niet, omdat ingevolge het negatieve inspectieadvies bleek dat vermelde dienst geenszins beantwoordt aan de criteria van erkenning”. Er is echter ten aanzien van „Wandelhemen” nooit een inspectie geweest noch in 1973, noch in 1974.

Gezien de aanvraag van 1973 zonder gevolg bleef, diende „Wandelhemen” een nieuwe aanvraag in op 21 maart 1974.

Deze aanvraag werd pas op 4 december 1974 door het BJV in behandeling genomen, nadat een promotor bereid was gevonden de erkenning te verdedigen. Desondanks realiseerde „Wandelhemen” cijfers, die tot driemaal hoger liggen dan andere reeds erkende diensten en bleek haar dienstbetoon statistisch zelfs groter dan dit van de Vlaamse Jeugdherbergcentrale. Ik verwijs naar de parlementaire vraag van de heer F. Vandamme, nr. 13 van 21.10.1974, Cultuurraad, Vragen en Antwoorden, 2, 5.11.1974.

Het moge mevrouw de Minister behagen mij op de volgende vragen een antwoord te geven.

1. Waarom stuurde uw kabinet de vraag niet naar de Nederlandstalige Jeugdraad, waar deze aanvraag thuishoort (maart 1973) ?
2. Hoe komt het, dat het BJV een oordeel uitspreekt over een niet-geïnspecteerde dienst, die om erkenning vraagt, en hoe komt het dat deze daarover niet werden ingelicht ?
3. Hoe komt het dat de aanvraag van 21 maart 1974 pas aanleiding gaf tot inspectie op 29.1.1975 ?
4. Wanneer is deze erkenning te verwachten en tegen welke tijd kan de eerste toelageuitkering worden verwacht ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de erkenning van de wandelhemen heb ik de eer het geachte Lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Op 25 maart 73 werd mij een vraag om erkenning van vzw „Wandelheem - Vakantiewerk” toegezonden.
Aangezien de nodige documenten, zoals gebruikelijk voor het Bestuur voor de Jeugdvorming en de Nederlandstalige Jeugdraad, niet bij de principiële vraag om erkenning gevoegd waren, werd dit dos-

sier voor verder gevolg aan mijn diensten op het Bestuur voor de Jeugdvorming overgezonden.

Het secretariaat van de Ned.J.R. is op het B.J.V. gevestigd.

2. Op 26 november 1973 had inderdaad te Genk (Bokrijk) een interprovinciaal overleg plaats tussen het B.J.V. en vertegenwoordigers van de vijf Vlaamse provinciale jeugddiensten, waarop o.m. gesproken werd over een provinciale erkenning en subsidiëring van de vzw „Wandelhemen - Vakantiewerk”. Deze bespreking had plaats op verzoek van verschillende provincies, die een aanvraag tot erkenning en subsidiëring ontvingen.
Het is namelijk de gewoonte dat de provinciale jeugddiensten zoveel mogelijk hetzelfde de beleid voeren.
Er werd besloten op provinciaal vlak de vzw „Vakantiewerk” voorlopig niet te erkennen omdat op landelijk vlak deze jeugdvereniging niet erkend was. De provincies wensten het resultaat van het onderzoek op landelijk vlak af te wachten. Het verslag is dus op dit punt onvolledig.
3. Het dossier betreffende de aanvraag tot erkenning als jeugddienst werd ingediend bij het secretariaat van de Ned. J.R. op 21.3.74 ; het werd vervolledigd op 22.4.74. Pas op 20.11.74 heeft de jeugddienst echter een promotor aangewezen, waarna het bureau van de Ned.J.R. in toepassing van de voorziene procedure een commissaris kon aanduiden. Op 4.12.74 werd het dossier voor inspectie door de Ned. J.R. aan het B. J.V. overgezonden. Op 29.1.75 had de inspectie plaats, waarop naast de inspecteur ook de promotor en de commissaris aanwezig waren. Aangezien tijdens de inspectie door de commissaris een aantal opmerkingen werden gemaakt, die het vermoeden konden wekken dat door de jeugdvereniging dubbelzinnige en zelfs onjuiste gegevens worden verspreid over zichzelf, heeft het hoofd van de dienst voor jeugdorganisaties en kadervorming van het B.J.V. beslist dat deze vermoedens verder dienden te worden onderzocht. Hij heeft een bijeenkomst belegd op 11.3.75 waarop naast vertegenwoordigers van de Dienst voor Jeugdorganisaties en Kadervorming ook de promotor, aangeduid (door de jeugdvereniging, en de commissaris, aangeduid door het bureau van de Ned. J.R., aanwezig waren. Tijdens deze bijeenkomst heeft hij aan een inspecteur gevraagd, met zorg en objectiviteit een bijkomend onderzoek in te stellen.
Het verslag van dit bijkomende onderzoek, dat verschillende contacten vereiste, werd bij het hoofd van dienst ingeleverd begin juli. Na een nieuwe bespreking, werd door het diensthoofd een advies opgesteld dat op 16 juli aan de leiding van het B. J.V. werd voorgelegd om aan de Ned.J.R. over te maken.
4. De procedure voor erkenning van jeugdverenigingen bepaalt o.m. „na minstens één jaar door het B.J.V. te zijn gevolgd, kan de jeugdorganisatie aan de definitieve erkenningsprocedure onderworpen worden”.
Indien echter na kortere tijd blijkt dat de jeugdvereniging niet voor erkenning in aanmerking komt kan, ingevolge de traditie, een beslissing vlugger worden genomen.
Praktisch betekent dit voor de jeugddienst Wan-

delhemen-Vakantiewerk, wiens dossier op 4.12.74 aan het BJV werd overgemaakt, dat ingeval van erkenning een beslissing niet voor het einde van 1975 kan worden verwacht. Tijdens de vakantie zal het advies van het B.J.V. aan de Ned.J.R. worden overgezonden. Deze zal vermoedelijk in de maand september hieraan een bespreking wijden. Zodra dit advies, samen met dit van mijn administratie in mijn bezit is, zal ik niet nalaten spoedig een besluit te nemen.

De subsidiëring hangt vanzelfsprekend af van een eventuele erkenning.

Vraag nr. 137
van 10 juli 1975
van de heer C. DE CLERCQ.

Koninklijke Belgische Voetbalbond — Hoger beroep.

In „Sportleven” officieel orgaan van de Koninklijke Belgische Voetbalbond van woensdag 25 juni 1975, nr. 26, blz. 4, onder de rubriek „Beroepscomité” lees ik o.m. „Hogere beroepen nummers 271 tot 297 - 27 spelers tegen beslissing van de overgangscommissie van Limburg :

- Hogere beroepen van de spelers.. . onontvankelijk
- Hoger beroep van speler... teruggezonden naar eerste instantie
- Hoger beroep van de spelers... verworpen.

Mag ik in dit verband de volgende toelichting vragen :

1. Aansluiting bij de K.B.V.B.

- 1)** Welk was de leeftijd van elk van deze spelers op het ogenblik van de aansluiting ?
- b)** Tot welke club behoort de speler ?
- c)** Zo het een minderjarige betreft, heeft de wettelijke vertegenwoordiger mede het dokument, van aansluiting ondertekend ?

2. Rechtsbedeling :

Werd aan elke speler gewaarborgd :

- a)** te beschikken over voldoende tijd en faciliteiten welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging ;
- b)** zich zelf te verdedigen of bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze, of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien het belang van de rechtspraak dit eist ?

3. Motivering :

Welke zijn de redenen waarom het hoger beroep van elk van de spelers verworpen werd ?

Antwoord :

Ter beantwoording van uw vraag in verband met het hoger beroep van bepaalde spelers van de Koninklijke Belgische Voetbalbond tegen de beslissing van de overgangscommissie van Limburg, vestig ik er uw aandacht op dat deze bond door mijn Bestuur voor de Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens noch erkend, noch gesubsidieerd wordt. Er bevinden zich bijgevolg geen dossiers van de Koninklijke Belgische Voetbalbond op dit Bestuur en de door u gevraagde inlichtingen kunnen alleen bij de Bond zelf worden bekomen.

Vraag nr. 138
van 15 juli 1975
van de heer P. DE KERPEL.

Brussel — Inventaris van het bouwkundig erfgoed.

In het jaar 1975 van het bouwkundig erfgoed, wordt op initiatief van de Nederlandse en Franse cultuurcommissies een inventaris opgemaakt van waardevolle gebouwen (speciaal uit de 19e eeuw), monumenten en landschappen in het hoofdstedelijk gebied.

Zodoende willen deze commissies niet alleen de luster en de bescherming van de taal- en cultuurgemeenschappen in Brussel bevorderen, maar ook hun gehechtheid aan hun stad aantonen en er werkelijk tot de kwaliteit en het leven positief bijdragen.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welk de juiste toedracht is en de fasen van de operatie, die na overleg en afspraak, tussen de commissies in samenwerking gevoerd wordt op het stuk van de inventaris van het patrimonium van 19e eeuw, waarvan de architectuur volgens prof. Hoppenbrouwers „pluralistisch” en „eclectisch” is.

Werd er een precies afgebakend werkschema opgemaakt ? Bestaat er een protocol-akkoord over de werkverdeling der activiteiten tussen de beide commissies ?

Welk is op heden de juiste stand van zaken en de verdere procedure voor uitvoering van het plan ?

Is deze samenwerking tussen de commissies geen gelegen aanloop en a.h.w. **een** unieke gelegenheid om het werk der „Verenigde Cultuurcommissies” operationeel te maken in de Brusselse agglomeratie en hun in de gegeven omstandigheden de nodige toelagen en personeel ter beschikking te stellen volgens de wet van **26 juni 1971** en het K.B. van **1 juni 1972** ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de samenwerking van de Nederlandse en Franse cultuurcommissies van Brussel-Hoofdstad naar aanleiding van de inventarisatie van het cultuurpatrimonium heb ik de eer het geachte Lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

De Nederlandse en de Franse cultuurcommissies van Brussel zijn autonome instellingen, opgericht ingevolge artikel 108ter van de Grondwet. De Ministers bevoegd voor de nationale opvoeding en de Nederlandse cultuur oefenen voogdij uit over de Nederlandse cultuurcommissie, terwijl voor de Franse cultuurcommissie de Ministers, bevoegd voor de nationale opvoeding en de Franse cultuur, de voogdijministers zijn, zoals bepaald in artikel 72 van de wet van 26 juli 1971 betreffende de agglomeraties en de federaties. Ingevolge dezelfde wet zijn de voogdijministers van de Nederlandse en Franse cultuurcommissies gezamenlijk voogd van de verenigde cultuurcommissies. Als dusdanig valt de kwestie van de verenigde cultuurcommissies niet onder de bevoegdheid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Voor wat de voogdijbevoegdheid betreft wil ik het geachte Lid erop wijzen dat, rekening houdend met de in artikel 108ter van de Grondwet bedoelde autonomie van elk van deze cultuurcommissies de voogdijministers algemene voogdij uitoefenen door schorsing of vernietiging van beslissingen omwille van de onwettelijkheid van deze beslissing of omwille van

de strijdigheid met het algemeen belang of omwille van machtsoverschrijding door de commissie. Bijzondere voordij wordt uitgeoefend door goedkeuring van beslissingen voor materies die door de wet uitdrukkelijk bepaald worden.

Voor de door het geachte Lid gestelde materie laat niets mij toe tussen te komen in deze aangelegenheid, omdat ik geen initiatief te nemen heb namens de verenigde commissies. Wat de personeelsaangelegenheid betreft moet ik het geachte Lid erop wijzen dat deze kwestie ingevolge hun autonomie behoort tot de bevoegdheid van de cultuurcommissies. Toelagen en dotatie zijn wettelijk bepaald in artikel 82 § 1 en § 2 van de wet van 26.7.71. Dotaties voor de Nederlandse en Franse cultuurcommissies worden aangenomen door de bevoegde cultuurraden; de verenigde commissies kunnen slechts beschikken over toelagen verleend door de 19 gemeenten van de Brusselse agglomeratie.

Vraag nr. 145
van 25 juli 1975
van de heer P. DE KERPEL.

Eppegem — Oude Pastorie.

In het belangwekkende artikel van „Het Laatste Nieuws” van 23 juli 1975, „Doorgedreven opzoekingen bewezen het. Oude Eppegemse pastorie historisch meer waard dan oorspronkelijk gedacht”, wordt aan de hand van deskundige adviezen en verslagen o.m. van inspecteur lic. De Maegd en drs. Ubregts de historische en architectonische waarde van de oude pastorie van Eppegem, met omringende tuin en land-schap, actueel duidelijk aangetoond en het behoud ervan verantwoord, te meer daar een lokaal leefmilieu-comité van Eppegem prijzenswaardige inspanningen levert tot restauratie en werkelijke tussenkomsten en bemoeiingen deed zowel bij het College van Burgemeester en Schepenen te Eppegem als bij mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur.

Meent mevrouw de Minister niet dat, na een voorlopig beschermingsbesluit, er inderdaad aanleiding toe is, meer bepaald op grond van de deskundige adviezen en nauwkeurige archiefopzoekingen, om deze historische pastorie te vrijwaren voor behoud en een definitieve bescherming in overweging te nemen in een niet ver afgelegen toekomst?

Welk is de huidige stand van zaken, na de strubbelingen omtrent een voorgenomen slooping, wijl het gemeentebestuur het inzicht had vlak in de buurt wegenwerken uit te voeren? Welke houding heeft het College van Burgemeester en Schepenen thans aangenomen in het licht van de deskundige bevindingen alsmede de welwillende inspanningen van mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de pastorie van Eppegem heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de betekening van de voorlopige erkenning van dit pand op 19.6.75 naar het betrokken gemeentebestuur wend verzonden.

Van dit gemeentebestuur heb ik tot heden nog geen reactie ontvangen. In deze aangelegenheid kan ik pas een definitieve houding aannemen zodra de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen mij het dossier met haar voorstel tot al of niet beschermen als monument voorlegt.

Vraag nr. 146
van 1 augustus 1975
van de heer R. VANDEZANDE.

Telefoongesprekken — Taalgebruik.

Mij wordt medegedeeld dat een pas afgestudeerde universitaire zich op 18 juli jongstleden telefonisch tot uw kabinet heeft gewend waar ze te woord gestaan werd door een juffrouw die geen enkel woord Nederlands kende. Zij vroeg terug te bellen en ze zou trachten een Nederlandstalige op te zoeken. Ik moge de geachte Minister vragen mij te willen meedelen :

1. of deze feiten met de werkelijkheid stroken ;
2. wat ze zal ondernemen om aan deze toestand on-
verwijld een einde te stellen ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid het telefoonnummer van mijn kabinet mee te delen : **02/218.12.10.**

Vraag nr. 147
van 1 augustus 1975
van de heer W. KUIJPERS

Diplomatieke diensten — Informatie ten behoeve van de buitenlandse pers.

Het weekblad „Panorama” vestigt onze aandacht op het Amerikaanse blad „Harper’s Magazine” dat het blad „Bookletter” uitgeeft en waarvan één van de rubrieken, gewijd is aan de buiten Amerika meestgelezen en verkochte boeken. In het nr. 13 van het voormelde tijdschrift van deze jaargang komt ook België aan de beurt.

„Panorama” vertaalt hieruit vrij het volgende : „België : Het enige interessante aan de Belgische bestellers-lijsten is dat het Franse lijsten zijn, waarin men werk weervindt uit geheel francofoon Europa. Sommigen in Brussel zeggen dat de Vlamingen niet lezen”.

Onderaan doet de journalist van „Bookletter” aan „ bronvermelding” en vermeldt hij, naast enkele andere, ook de Belgische consul-generaal.

Zou het mogelijk zijn dat de beide betrokken ministeries aan de Belgische diplomatieke diensten ter zake betere gegevens doorspelen ?

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens, gesteld aan de Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord :

Hierbij heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de door hem opgeworpen kwestie tot de bevoegdheid (behoort van mijn collega van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking aan wie deze vraag ook werd gesteld.

Vraag nr. 150
van 8 augustus 1975
van de heer W. KUWERS.

Zichem — Gedeelte van het oude Tolhuis aan de Demer.

Voor enkele tijd hadden we de eer de aandacht van de geachte Minister te wijzen op het interessante pand van juffrouw Alina Vos, Markt 2 te Zichem.

Het huis is een gedeelte van het oude tolhuis aan de Demer. Het is vrij ongeschonden bewaard en beschikt bovendien over een uiterst interessante huisraad.

De betrokkene zelf is zich ten zeerste bewust van de waarde van dit deel van het enige patrimonium uit de streek en van de gemeente Zichem.

Het ware goed dit huis in zijn geheel te beschermen en open te stellen als een streekmuseum. De betrokkene deelt helemaal deze gedachte.

Destijds heb ik ook het college van burgemeester en schepenen persoonlijk hiervan op de hoogte gesteld. Graag vernam ik nu van de Minister welke stappen zij al ondernomen heeft om deze plannen, die ik vroeger reeds aanhandig gemaakt heb, in de goede banen te leiden ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de bescherming van het deel van het oude tolhuis aan de Demer, Markt 2 te Zichem, heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat genoemd pand werd erkend als beschermd monument bij koninklijk besluit van **6.3.75**.

**Vraag nr. 151
van 22 juli 1975
van de heer W. KUIJPERS.**

Zichem — Maagdentoren.

In antwoord op mijn vraag dd. 12 april 1973, gepubliceerd in het Bulletin van de Cultuurraad op 2 juli 1973, verzekerde de Minister van Openbare Werken mij dat het nodige gedaan zou worden ten einde de Maagdentoren in Zichem te restaureren en toegankelijk te maken voor toeristen. Voor alles werd ter zake een studie aangekondigd.

Mag ik vandaag vernemen welke de inhoud van die studie is en hoever de werken gevorderd zijn ? Welke kredieten werden nu en voor de toekomst uitgetrokken ?

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Openbare Werken.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de restauratieplannen van de Maagdentoren te Zichem, heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat op mijn departement geen aanvraag tot bedoelde restauratie is toegekomen.

**Vraag nr. 152
van 8 augustus 1975
van de heer M. VANHAEGENDOREN.**

Decreet van 19 juli 19 73 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen — Toepassing.

In antwoord op mijn vragen om uitleg betreffende de toepassing van het decreet van **19 juli 1973** (Vergadering Cultuurraad 17 juni 1975) heeft de geachte Minister medegedeeld dat de ministeriële werkgroep ad hoc, samengesteld tijdens de vorige legislatuur, na het indienen van een verslag van zogenoemde „knel-

punten”, bij de toepassing van het decreet, haar werkzaamheden had beëindigd, maar door de huidige regering opnieuw werd samengesteld om adviezen uit te brengen.

Mag ik van de geachte Minister, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, vernemen of deze werkgroep :

- a) tijdens de eerste periode van haar werkzaamheden,
- b) tijdens de tweede periode van haar werkzaamheden,

betreffende deze z.g. „knelpunten” de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft geraadpleegd ?

Mag ik vragen of de werkgroep rekening heeft gehouden met de adviezen die de V.C.T. heeft uitgebracht over problemen die door het decreet niet anders worden opgelost dan door art. **52** van de samengevoegde wetten ?

Indien de werkgroep in haar advies mocht afwijken van de bekende uitspraken van de V.C.T., wens ik te vernemen voor welke zaken en waarom.

Indien de V.C.T. niet werd geraadpleegd of indien de werkgroep een andere houding mocht adviseren dan de V.C.T. wens ik te vernemen waarom er zou voorbijgegaan worden aan de adviezen van de V.C.T. die als wettelijk orgaan door de wetgever werd opgericht als deskundige commissie en wier deskundigheid door geen enkele regering werd betwist ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat, zoals het zelf benadrukt, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een wettelijk orgaan is, belast met het toezicht op de naleving van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in de bestuurszaken.

De werking van de V.C.T. vormt geen beletsel voor het bestaan van een ministeriële werkgroep die door de betrokken ministers wordt geraadpleegd over de moeilijkheden die rijzen n.a.v. de toepassing van het decreet van **19 juli 1973**.

Met betrekking tot het decreet zelf werd aan de V.C.T. als dusdanig geen adviesbevoegdheid verleend. Wel belast artikel 6 van het decreet de ambtenaren van de V.C.T., naast andere ambtenaren, met het toezicht op de uitvoering van het decreet.

Omtrent de problemen, die door het decreet niet anders worden opgelost dan door artikel **52** van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, houdt de werkgroep inderdaad rekening met de adviezen van de V.C.T.

**Vraag nr. 153
van 18 augustus 1975
van mevrouw N. MAES.**

Weg Stekene-Moerbeke — Watermolen Koudenberg.

Reeds vroeger hebben wij de aandacht gevestigd op een uniek bouwwerk in het Waasland, namelijk Koudenberg, de vervallen watermolen van de abdij van Baudeloo. Het gebouw staat langs de weg Stekene-Moerbeke, niet ver van de Moervaart.

Intussen is het een bouwval geworden die de interesse wekt van vele monumentenminnaars, maar zeer zware restauratiekosten zal vergen.

Toch acht ik het onverantwoord dat men dit monument verder in puin laat vervallen.

Daarom wilde ik graag vernemen welke adviezen in verband met Koudenborn reeds werden verstrekt of welke beslissingen werden genomen.

Antwoord :

In antwoord op haar vraag betrekking hebbend op de vervallen watermolen van de abdij van Baudeloo heb ik de eer het geachte Lid mede te delen dat deze watermolen thans in particulier bezit is, zodat het initiatief voor de restauratie zou moeten uitgaan van deze particuliere eigenaar. Bovendien zal de restauratie, zoals het geachte Lid terecht doet opmerken, gepaard gaan met zeer zware kosten. De vraag kan dan ook worden gesteld of de eigenaar bereid is een zo zware financiële inspanning te doen.

Er is bij mijn diensten nog geen dossier over dit gebouw in behandeling en er is nog geen procedure tot bescherming aan de gang.

Vraag nr. 154
van 21 augustus 1975
van de heer W. JORISSEN.

Mechelen — Bescherming van monumenten en panden.

Kan de geachte Minister mij de lijst meedelen van monumenten en panden in de stad Mechelen waarvoor een procedure met het oog op bescherming hangend is.

Kan zij mij, per geval, mededelen op welke datum de procedure werd ingezet, en tevens — in voorkomend geval — de reden van de lange duur van deze procedure ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de bescherming van monumenten en panden te Mechelen heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat de procedure tot bescherming is ingezet voor huizen gelegen in de Sinte-Katelijnestraat, op de Grote Markt, in de omgeving van het Begijnhof en voor de kapel van het Scheppersinstituut.

Thans wordt door de stedelijke diensten in samenwerking met de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg een volledige lijst opgemaakt van de voor bescherming in aanmerking komende gebouwen.

Vraag nr. 155
van 21 augustus 1975
van de heer W. JORISSEN.

Mechelen — Begijnhof.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het juist is dat de procedure ter bescherming van het Mechelse Begijnhof in zijn geheel werd ingezet ?

Zo ja, is de Minister er op de hoogte van dat een gedeelte van de historische omheiningmuur van dit Begijnhof, muur daterend van 1660, thans wordt afgebroken ? Meent zij niet dat daar onmiddellijk tegen dient te worden ingegrepen ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het Begijnhof te Mechelen heb ik de eer het geachte Lid mee te delen dat mijn aandacht werd gevestigd op de

sloping van de omheiningmuur. Ik heb daarom onmiddellijk aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht gegeven een onderzoek in te stellen.

Vraag nr. 156
van 2 september 1975
van mevrouw G. DE KEGEL.

Sint-Pieters-Voeren — Herstelling Sint-Annakapel.

Uit het tijdschrift van de V.A.B. verneem ik dat de Sint-Annakapel te Sint-Pieters-Voeren gevaar loopt in puin te vallen.

Houten beelden werden er gestolen of rotten weg en het merkwaardig beschilderde plafond dreigt in te vallen. Rondom de kapel staat het onkruid meterhoog.

Dit historische monument werd nochtans onlangs officieel beschermd.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welke maatregelen getroffen zullen worden om deze kapel zo spoedig mogelijk te herstellen ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht wordt gegeven ter plaatse een onderzoek in te stellen naar de toestand van de Sint-Annakapel en omgeving te Sint-Pieters-Voeren.

Vraag nr. 157
van 4 september 1975
van de heer B. VAN HOORICK.

Belfort en Hotel van Langenhove te Aalst — Restauratie-toelagen.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welke de vooruitzichten zijn voor de subsidiëring van de restauratie van het Belfort met Gebiedshuis en van het Heerhuis van Langenhove, beschermde monumenten waarvan de stad Aalst eigenaar is.

Het Belfort dagtekt uit de 13e eeuw en wordt als het oudste in de Nederlanden vermeld. Dit gebouw is dringend aan herstelling toe zo men het ergste wil voorkomen. Ook het Heerhuis van Langenhove, in late barokstijl, bevindt zich in een slechte staat, die steeds verergert daar het niet meer bewoond is en door de stadsdiensten niet kan worden betrokken zonder voorafgaande herstellingswerken.

In het kader van het monumentenjaar verdienen beide gebouwen uw aandacht.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte Lid mede te delen dat het dossier betreffende de subsidiëring van de restauratie van het Belfort met Gebiedshuis en van het Heerhuis van Langenhove, beschermde monumenten waarvan de stad Aalst eigenaar is in het bezit is van mijn diensten. Deze zullen mij in de loop van de maand september een globaal overzicht voorleggen van al de dossiers die zijn ingestuurd. Op dat ogenblik zal het mij mogelijk zijn een keuze te maken.

Vraag nr. 159
van 9 september 1975
van de heer W. JORISSEN.

Bescherming van monumenten en panden.

Vanaf de hoek van de Beggastraat naast de Begijnhofkerk heeft men een enig stadsgezicht op de Katelijnekerk.

Geruchten doen de ronde dat een eigenaar van een huis aan nieuwbouw zou denken met een plat dak zodat een centraal dak van dit stadsgezicht van Europees gehalte zou verdwijnen en de site zou worden verknoeid.

Hierbij zou ik dus willen aandringen op een vlugge bescherming van dit stadsgezicht. Heeft de Minister plannen in die zin ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het stadsgezicht op de Katelijnekerk heb ik de eer het geachte Lid mede te delen dat het niet mogelijk is deze vraag te beantwoorden zonder nadere precisering over welke stad het gaat en zonder juist adres van het gebouw dat met sloping bedreigd wordt.

**STAATSSECRETARISVOORSTREEKECONOMIEEN
 VOOR RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

Vraag nr. 11
van 22 juli 1975
van de heer W. KUIJPERS.

Gewestplan Tienen-Landen — Weekeindhuisjes.

In het ontwerp van gewestplan Tienen-Landen wordt in geen enkele grote zone voorzien voor verblijfsrecreatie (de zone in Hoegaarden biedt slechts plaats voor een viertal verblijven en is slecht gelegen).

Nochtans blijkt o.m. uit een inventarisatie van weekeindhuisjes die werd doorgevoerd door regionale verenigingen voor milieuzorg, dat ook in dit gewest de ongebreidelde vestiging van weekeindverblijven zich verder uitbreidt.

1. Acht de heer Staatssecretaris het niet wenselijk deze evolutie van nu af aan in goede banen te leiden in dit gewest ?
2. Welke was de reden om in dit gewest slechts in die ene zone voor verblijfsrecreatie te voorzien ? Waarom precies die zone ?
3. Blijft die keuze van kracht ? Zo niet, welke gebieden zouden voor een gereglementeerde weekeindvestiging in aanmerking kunnen komen ?
4. Hoeveel regularisatieaanvragen voor weekeindverblijven kwamen er voor het gebied Tienen-Landen binnen, en waar zijn die gelegen ?

Antwoord :

1. Ik verwijs naar mijn standpunt uiteengezet in de rubriek „weekeindverblijven” van de beleidslijn dd. 30 januari 1975 welke ik heb ingediend in de Vlaamse Gewestraad.
2. In de ontwerp-gewestplannen worden de zones voor verblijfsrecreatie aangeduid aan de hand van de gegevens die beschikbaar waren op het ogenblik van het vaststellen van de plannen.

3. In het kader van de regularisatie der weekeindverblijven wordt momenteel nog verder een onderzoek gedaan. Dit onderzoek is nog niet beëindigd zodat een definitief standpunt nog niet kan worden ingenomen.
4. In totaal kwamen 73 regularisatieaanvragen binnen waarvan 47 individueel aangegeven verblijven en **26** medegeedeeld door gemeentebesturen.

De verdeling per gemeente is de volgende :

	aangegeven door de particulieren	aangegeven door de gemeen te
Boutersem	17	24
Budingen	2	—
Bunsbeek	2	—
Halle-Booienhoven	1	—
Hoegaarden	1	—
Hoeleden	1	—
Kersbeek-Miskom	6	—
Kumtich		2
Landen	4	—
Outgaarden		—
Ransberg	5	—
Tienen	3	—
Zoutleeuw	1	—

**II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG
 ANTWOORD WERD GEGEVEN**

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 11
van 15 juli 1975
van de heer E. RASKIN.

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap.

Graag had ik van de heer Minister vernomen waarom de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap op 11 juli jl. niet werd gehesen op het gemeentehuis van de gemeente Herderen (Limburg). Hoe brengt hij dit in overeenstemming met zijn herhaalde beloften dat hij zou toezien op de toepassing van het koninklijk besluit van 5 juli 1974 betreffende de bevlagging van de overheidsgebouwen met de vlag der Nederlandse cultuurgemeenschap ?

Antwoord :

De gestelde vraag is het voorwerp van een onderzoek. Er zal aan het geachte Lid worden geantwoord zodra dit onderzoek beëindigd is.

Vraag nr. 12
van 22 juli 1975
van de heer W. KUIJPERS.

Verkeersborden — Toepassing taalwetgeving.

In het Landense, dat in 1963 uit de provincie Luik werd overgeheveld naar het arrondissement Leuven, bevinden zich nog steeds verkeersborden die niet in overeenstemming zijn met de taalwet (zelfs vinden we richtingaanwijzers met Franse benamingen, die na 1963 werden geplaatst).

Dergelijke borden staan o.m. op het grondgebied van de stad Landen in de richting Raatshoven (op het bord Racourt) en van de gemeente Walshoutem, sectie Waasmont, in de richting Lijsem (op het bord Lincant).

Mag ik van de Minister vernemen welke maatregelen hij hiertegen zal treffen ?

Antwoord :

Ik gelast een onderzoek omtrent de door het geachte Lid beschreven toestanden. Zodra de nodige inlichtingen in mijn bezit zijn, zal ik op de gestelde vraag antwoorden.

